

Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft : - Actieplan voor het wegwerken van de juridische en praktische belemmeringen die zich kunnen voordoen in het kader van de realisatie van de Vlaamse groenestroomdoelstelling

1. Inleiding

Met haar beslissing van 1 oktober 2004 gelastte de Vlaamse Regering de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid om in overleg met de sector, de juridische en praktische belemmeringen die zich (kunnen) voordoen bij het in het Vlaamse Gewest opwekken van groene stroom in kaart te brengen, en, in samenspraak met de bevoegde ministers, voorstellen voor te bereiden om op termijn deze belemmeringen ongedaan te maken (VR/2004/01.10/DOC.1059 en 1059bis).

Op 10 december 2004 gelastte de Vlaamse Regering de minister bevoegd voor het energiebeleid deze analyse voor te leggen uiterlijk eind juni 2005 (VR/2004/10.12/DOC.1227).

De totale groenestroomproductie in het Vlaamse Gewest die als doelstelling tegen 2010 wordt vooropgesteld in het Regeerakkoord, kan geraamd worden op 3470 GWh (6% op de totale elektriciteitsleveringen, voor 2010 geraamd op 57.830 GWh, d.w.z. een groei van 1,3% per jaar vanaf 2003 met een verbruik van 52.831 GWh in 2003). Deze doelstelling komt overeen met de indicatieve doelstelling voor België vooropgesteld in de Europese Richtlijn ter bevordering van elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen op de interne markt. De quota opgelegd via het Vlaamse certificatenstelsel stijgen tegen 2010 tot ongeveer 2760 GWh (6% op de certificaatplichtige leveringen, voor 2010 geraamd op 45.976 GWh, d.w.z. een groei van 1,3% op de certificaatplichtige leveringen van 42.548 GWh in 2004).

Voor het bereiken van deze doelstellingen zijn vooral de bijdragen van biomassa en windenergie belangrijk. Tegen 2010 wordt verwacht dat biomassa en windenergie elk instaan voor ongeveer de helft van de productie (respectievelijk 1850 en 1450 GWh). Binnen het aandeel windenergie wordt verwacht dat ongeveer één derde van off shore windenergie afkomstig zal zijn. Uit waterkracht en zonne-energie kunnen tegen 2010 maximaal enkele tientallen gigawattuur groene stroom worden opgewekt.

De verdere opsomming van belemmeringen en voorstellen tot het wegwerken van deze belemmeringen, concentreert zich daarom op biomassa en windenergie.

De voorliggende analysesnota is onder meer gebaseerd op de hoorzitting over de “Inplanting van windturbines” in het Vlaams Parlement op 22 april 2003 en op de aanbevelingen en suggesties van het windplatform van de Organisatie Duurzame Energie Vlaanderen. Deze suggesties zijn tot stand gekomen na overleg met projectontwikkelaars, studie bureaus, vertegenwoordigers van milieuverenigingen, landbouworganisaties en de energie-administratie.

Voor wat betreft biomassa is deze nota hoofdzakelijk gebaseerd op de knelpuntenanalyse die in overleg met het biomassaplatform is opgesteld. Het biomassaplatform verenigt projectontwikkelaars, studie bureaus, leveranciers, onderzoeksinstellingen, landbouworganisaties en de overheidsadministratie bevoegd voor het energie- en afvalstoffenbeleid.

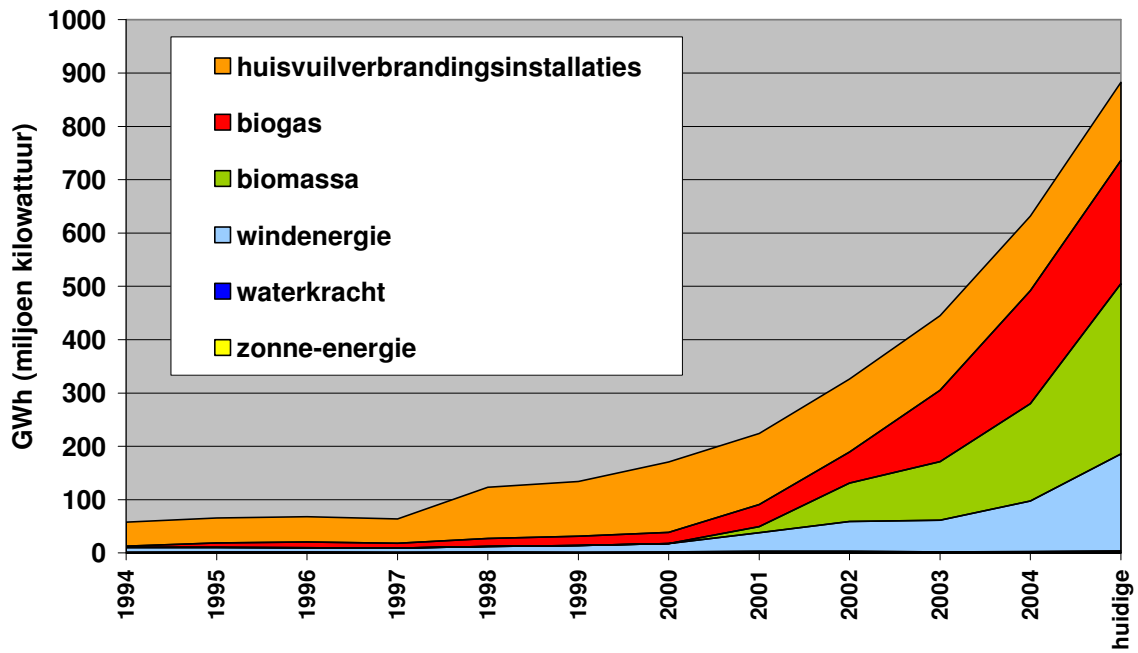
De analyse is ook gebaseerd op de studie “Is er plaats voor hernieuwbare energie in Vlaanderen?”, in 2004 uitgevoerd door 3^E, Vito en ODE in opdracht van viWTA.

Een deel van de voorgestelde maatregelen situeert zich binnen de bevoegdheden van de federale Regering. Na de analyse van de belemmeringen en mogelijke oplossingen, wordt in punt 3 een overzicht gegeven van de belangrijkste voorgestelde maatregelen die respectievelijk tot de federale en gewestelijke bevoegdheden behoren.

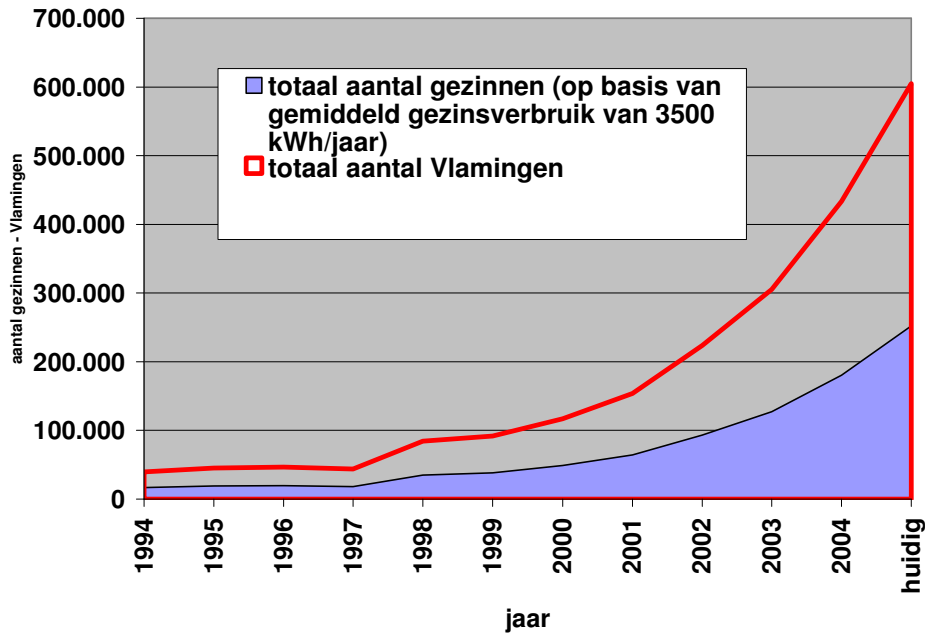
2. Huidige realisatiegraad groenestroomdoelstelling en verdere prognoses

De groenestroomproductie in Vlaanderen kende een sterke groei sinds de invoering van het groenestroomcertificatensysteem via het Elektriciteitsdecreet, goedgekeurd in 2000 (zie grafiek). Dit is vooral goed zichtbaar wanneer men enkel de hernieuwbare energiebronnen exclusief restafval beschouwt, dat pas sinds het voorjaar 2004 werd erkend als hernieuwbare energiebron. Deze productie steeg van ongeveer 40 GWh in 2000 naar ongeveer 740 GWh medio 2005 (op jaarbasis). De totale groenestroomproductiecapaciteit (inclusief restafval) kan momenteel geraamd worden op bijna 900 GWh op jaarbasis, voldoende voor het huishoudelijk verbruik van 600.000 Vlamingen. Het geïnstalleerd vermogen belooft 320 megawatt. De groenestroomproductie gebeurt voor meer dan 80% in biomassa- en biogascentrales, die regelbaar zijn en waarvoor geen back-up centrales moeten voorzien worden. Deze biomassa- en biogascentrales kunnen ook geïntegreerd worden in bestaande elektriciteitscentrales of op bestaande industriële sites, zodat geen bijkomende visuele hinder veroorzaakt wordt.

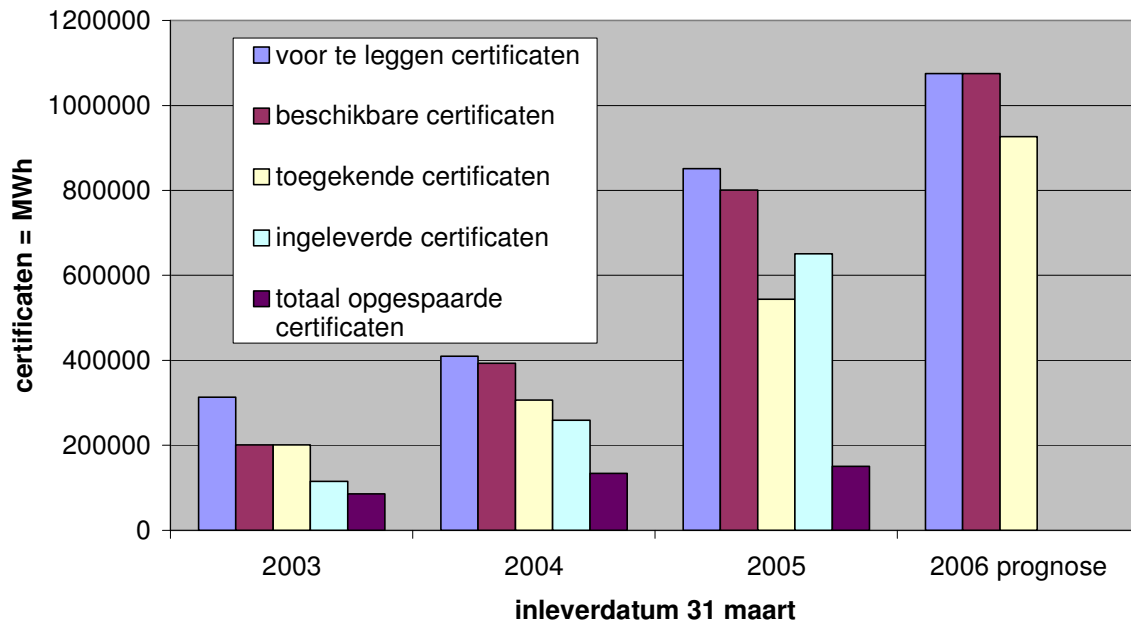
VLAAMSE GROENESTROOMPRODUCTIE IN GWh (miljoen kilowattuur)

groenestroomproductie voor huishoudelijk verbruik van x aantal gezinnen · Vlamingen

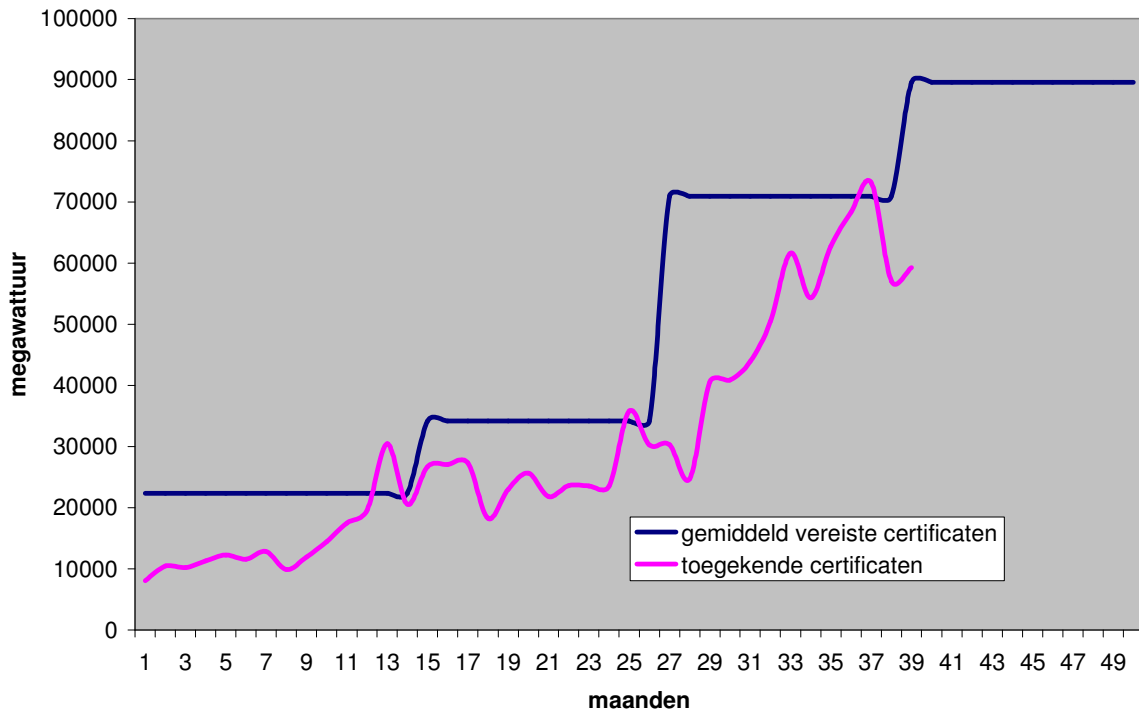
groenestroomverplichting

Volgens de berekeningen van de VREG was voor de eerste inleveringsronde op 31 maart 2003 ongeveer 64% van de vereiste certificaten beschikbaar. Voor de inleveringsronde op 31 maart 2005 was 94% van de in te leveren certificaten beschikbaar (met inbegrip van de certificaten overgedragen van de vorige inleveringsronde). Voor de inleveringsronde op 31 maart 2006 wordt een evenwicht tussen de in te leveren en beschikbare certificaten verwacht.

De momenteel opgestelde, operationele en erkende groenestroomproductiecapaciteit komt overeen met ongeveer 1,7% van het jaarlijks Vlaams elektriciteitsverbruik, of 2% van het certificatenplichtige jaarverbruik.

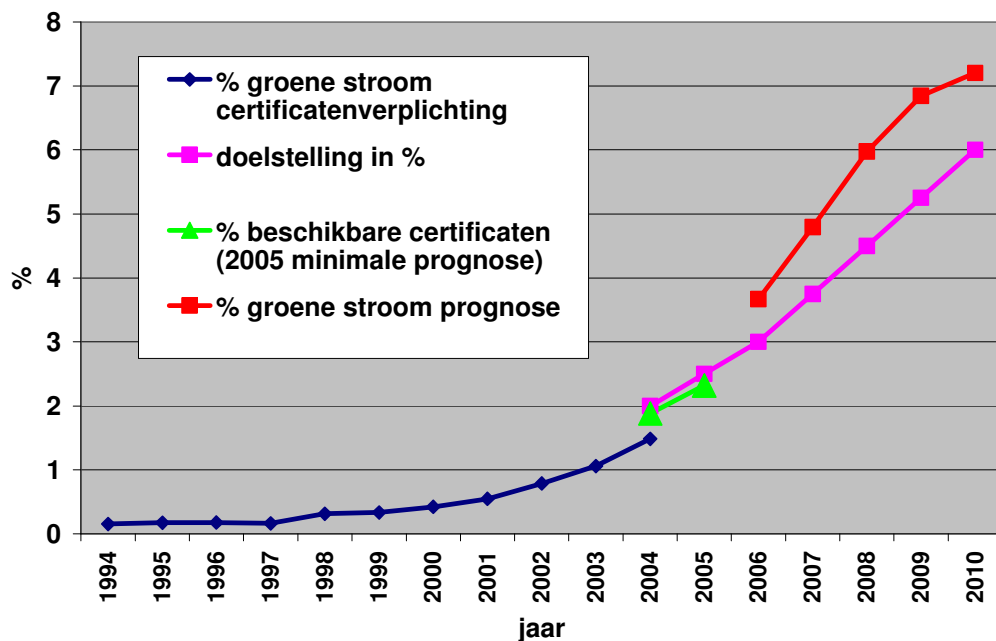
Om te kunnen voldoen aan de certificatenverplichting, was de gemiddeld vereiste maandelijkse groenestroomproductie 22.370 megawattuur per maand tijdens de eerste verplichtingsperiode (0,8% van de elektriciteitsleveringen), en vervolgens 34.163 en 70.913 megawattuur per maand voor de tweede en derde verplichtingsperiode (1,2 – 2% van de certificaatplichtige leveringen). Deze niveaus zijn aangegeven op onderstaande grafiek, samen met de werkelijk toegekende groenestroomcertificaten per maand. Op de grafiek is duidelijk zichtbaar dat de vereiste productieniveaus ook telkens behaald worden naar het einde van elke verbintenisperiode toe.

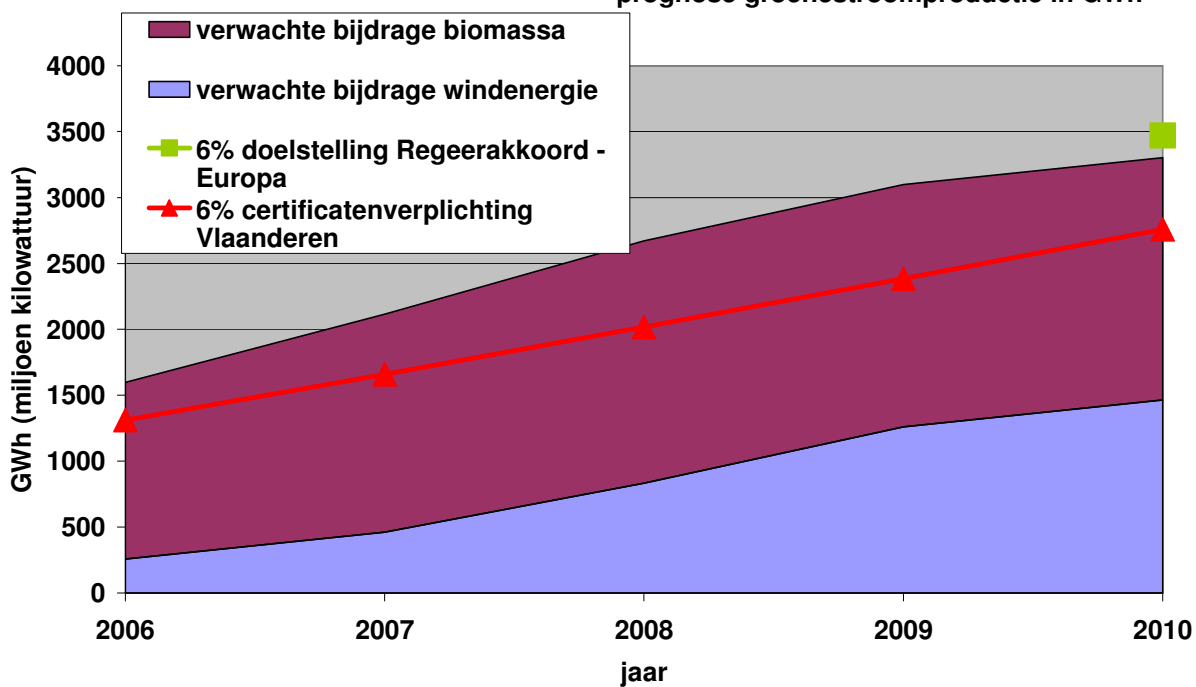
Er is dus een vertraging van ongeveer 8 maanden in het realiseren van de doelstellingen. Deze vertraging van 8 maanden is zeer beperkt in vergelijking met de lange voorbereidingsperiode, die respectievelijk 32, 44 en 56 maanden beliep voor de eerste, tweede en derde inleveringsdatum.

Samen met de recent in gebruik genomen windturbineprojecten (operationeel sinds het voorjaar 2005) en geplande biomassaprojecten (plantaardige olie en meestook houtafval), zal reeds in 2005 ongeveer een evenwicht bereikt worden tussen de groenestroomproductie en de opgelegde groenestroomquota voor de inleveringsronde in 2006. Vanaf productiejaar 2006 wordt een overschot aan certificaten verwacht, rekening houdend met de projecten voor de co-verbranding van houtafval, meegedeeld door de elektriciteitsproductiesector, energierecuperatie uit restafval, en plantenolie (zie onderstaande grafiek).

% groene stroom in certificaatplichtige elektriciteitsverbruik en de doelstellingen

prognose groenestroomproductie in GWh

De prognoses voor 2010 geven aan dat ook de doelstelling opgenomen in het Vlaams Regeerakkoord en de Europese richtlijn (6% van het totale elektriciteitsverbruik) bijna volledig kan gerealiseerd worden, op voorwaarde dat de verder beschreven belemmeringen in grote mate weggewerkt worden.

3. Analyse van de belemmeringen en voorstellen tot oplossing

3.1. Algemene belemmeringen

3.1.1. Afstemming van de overheidssteun op de onrendabele toppen voor groenestroomproductie

De belangrijkste steunmaatregelen ter bevordering van de groenestroomproductie zijn momenteel:

- Het groenestroomcertificatensysteem. De elektriciteitsleveranciers dienen jaarlijks een aantal groenestroomcertificaten voor te leggen. Deze certificaten worden uitgereikt aan de groenestroomproducenten (1 certificaat stemt overeen met een groenestroomproductie van 1000 kilowattuur). De leveranciers die onvoldoende certificaten voorleggen, dienen een boete te betalen van 125 euro per ontbrekend certificaat. De maximumwaarde van de certificaten wordt bepaald door deze boete. De minimumwaarde van deze certificaten is vastgelegd in het Elektriciteitsdecreet en varieert tussen de verschillende hernieuwbare energiebronnen (windenergie en biomassa 80 euro, waterkracht 95 euro). Begin 2005 schommelde de certificaatwaarde rond 110 euro.
- Ecologiesteun. Het ecologiesteunpercentage varieert volgens de gebruikte technologie (3-4% voor windenergie, 15-20% voor biomassa).
- Verhoogde investeringsaftrek. De verhoogde fiscale aftrek op de belastbare winst bedraagt 13,5%. Rekening houdend met de vennootschapsbelasting komt dit neer op een reële subsidie van ongeveer 4%.

Deze steunmechanismen kunnen cumulatief toegepast worden.

Over het algemeen kan worden gesteld dat de van toepassing zijnde ondersteuningsmechanismen (bij een huidige certificaatwaarde van 110 euro) volstaan om rendabele groenestroomprojecten in Vlaanderen te realiseren, op voorwaarde dat deze ondersteuning kan gegarandeerd worden over de ganse afschrijvingsperiode van de investering, waarbij voor dergelijke investeringen uitgegaan wordt van een afschrijvingsperiode van 10 jaar (voor zonne-energiepanelen 20 jaar).

Op basis van een investeringsmodel uitgewerkt door de Nederlandse onderzoeksinstituten ECN, werd voor de verschillende hernieuwbare energiebronnen en technologieën berekend welke minimumwaarde voor de groenestroomcertificaten over een periode van 10 jaar nodig is om bijkomende groenestroomproductie haalbaar te maken. Deze minimumwaarde geldt voor certificaten uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit:

- Organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten en die samen met fossiele brandstoffen verbrand worden of benut worden in dezelfde elektriciteitsproductie-installatie: 68 euro/certificaat;
- Organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten, die zonder fossiele brandstoffen verbrand worden: 99 euro/certificaat;
- Organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten en die vergist worden: 44 euro/certificaat;
- Windenergie op land: 102 euro/certificaat.

Om enerzijds een voldoende investeringszekerheid voor groenestroomproducenten te garanderen, en anderzijds overcompensatie te vermijden, wordt voorgesteld de

minimumwaarden voor de certificaten opgenomen in het Elektriciteitsdecreet beter af te stemmen op deze onrendabele toppen voor nieuw te bouwen installaties. De betreffende decreetsbepaling zal worden opgenomen in het Energiedecreet. Het ontwerp van decreetsbepaling met bijhorende memorie van toelichting gaat als bijlage 1.

Aan de netbeheerders zal worden voorgesteld met de Vlaamse Regering een energiebeleidsovereenkomst af te sluiten waarin zij zich ertoe verbinden de minimumwaarde van de certificaten in een typecontract met de groenestroomproducent vast te leggen over een periode van 10 jaar.

3.1.2. Onzekerheid omtrent de rechtszekerheid van het groenestroomcertificatensysteem

Door een aantal rechtszaken is het vertrouwen in het rechtszeker karakter van het certificatenstelsel aangetast. Het certificatenstelsel zal daarom verder uitgebouwd worden tot een stabiele, rechtszekere regelgeving.

Naast de minimumcertificaatwaarde dient bijvoorbeeld in het Energiedecreet ook een bepaling te worden opgenomen waardoor off-shore certificaten en certificaten uit andere gewesten kunnen toegelaten worden in de Vlaamse quotaverplichting. Teneinde de bestaande certificatenmarkt niet te verstoren, zal de Vlaamse Regering de voorwaarden moeten vastleggen waaraan deze certificaten moeten voldoen. Het ontwerp van decreetsbepaling met bijhorende memorie van toelichting gaat als bijlage 2.

De juridische onzekerheid wordt ook sterk overschat. Het groenestroomcertificatenstelsel werd voor advies voorgelegd aan de Raad van State en goedgekeurd door de Europese Commissie. Recent werd ook het warmtekrachtcertificatenstelsel goedgekeurd door de Europese Commissie, en werd zeer duidelijk herbevestigd dat dergelijke certificatenstelsels geen staatssteun vormen. Dergelijke goedkeuring is steeds een goedkeuring van de ganse Commissie en betreft dan ook de interne markt aspecten. De meeste procedures hadden in het verleden te maken met de gratis distributie van groene stroom, die inmiddels is stopgezet en losstaat van het certificatenstelsel. Een arrest van de Raad van State had betrekking op het alleen aanvaarden van Vlaamse certificaten voor de quotaverplichting (en niet de Waalse of Brusselse certificaten). Het betwiste artikel in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004, werd inmiddels aangepast. Volgens het Elektriciteitsdecreet komen enkel Vlaamse groenestroomcertificaten in aanmerking voor het voldoen aan de certificatenquota. Ook de Europese richtlijn hernieuwbare energiebronnen vermeldt uitdrukkelijk dat lidstaten voor quotasystemen enkel de eigen certificaten kunnen aanvaarden. De uitspraak van het Arbitragehof en de nog lopende procedures bij dit hof hebben betrekking op de appreciatiebevoegdheid van de VREG bij het opleggen van boetes, af te leiden uit het gebruik van het woord “onverminderd” in art. 37, §2 van het Elektriciteitsdecreet. De recente uitspraak omtrent deze betwisting heeft enkel gevolgen voor de procedure voor het opleggen van boetes voor de voorbije jaren. Gezien de VREG daarbij een appreciatiebevoegdheid had, dient zij de boetes, via de geëigende procedure, te hervestigen. Daarbij dient de VREG eventueel ook rekening te houden met de basisklacht die bij een aantal andere betwistingen bij de rechtbank van Eerste Aanleg ingeroepen wordt, namelijk dat de opgelegde doelstellingen niet haalbaar zijn. De opgebouwde argumentatie heeft echter vooral betrekking op windenergie, dat slechts een klein deel van de groenestroomproductie omvat. De vergunningsproblematiek speelt veel minder of nauwelijks voor de groenestroomproductie uit biomassa. Er kan aangetoond worden dat voldoende projecten technisch, economisch en qua vergunningen haalbaar waren om aan de doelstelling te voldoen.

3.1.3. Lage marktwaarde van de fysische groene stroom

De inkomsten van groenestroomproducenten bestaan uit de verkoop van groenestroomcertificaten én de verkoop van de fysische (groene) stroom.

De marktwaarde voor stroom uit windenergie bedraagt in Vlaanderen ongeveer één derde van de marktwaarde in Nederland (31 euro per megawattuur). Ook voor andere hernieuwbare energiebronnen ligt de marktwaarde van de geproduceerde stroom laag.

De lage verkoopprijzen zijn onder andere te wijten aan de hoge evenwichtskosten die evenwichtsverantwoordelijke partijen aan leveranciers en producenten aanrekenen. Elke groenestroomproducent dient een evenwichtsverantwoordelijke aan te duiden, die het evenwicht tussen elektriciteitsproductie en elektriciteitsafname dient te garanderen. Het evenwicht kan het gemakkelijkst gegarandeerd worden door evenwichtsverantwoordelijken indien ze hiervoor voldoende meetgegevens hebben om hun klantenportefeuille op te volgen. Dit laatste is niet het geval aangezien ELIA, de transmissienetbeheerder die instaat voor de facturatie van deze onevenwichten aan de evenwichtsverantwoordelijke partijen, bij gebrek aan accurate afnamegegevens binnen de distributienetten, er niet toe in staat is deze facturatie definitief te doen. Bij gebrek aan deze facturatie kunnen bijgevolg evenwichtsverantwoordelijken hun onevenwicht onvoldoende inschatten en bijgevolg hun voorspellingen hieraan aanpassen. Ondanks dat de tarieven voor onevenwicht sinds januari 2005 in lijn liggen met deze van onze buurlanden, zijn de evenwichtskosten die evenwichtsverantwoordelijken aan leveranciers en producenten aanrekenen in België een factor hoger dan in andere landen hetgeen mogelijks het gevolg is van de concentratie van de elektriciteitsproductie in België.

De evenwichtskosten die evenwichtsverantwoordelijken aanrekenen aan producenten en leveranciers zouden een weerspiegeling dienen te zijn van de onevenwichtsfacturen die deze evenwichtsverantwoordelijke partijen dienen te ontvangen van ELIA. Deze onevenwichtsfacturen zijn gebaseerd op tarieven die partijen ertoe dienen aan te zetten om zo goed als mogelijk de injecties af te stemmen op de afnames van hun klantenportefeuille. Onevenwichten worden aangerekend door ELIA indien de injecties lager liggen dan de afnames, en vergoed door ELIA indien de injecties hoger liggen dan de afnames. Binnen een marge van 10% van de globale klantenportefeuille (afname) van een evenwichtsverantwoordelijke partij worden de onevenwichten aangerekend door ELIA, respectievelijk vergoed door ELIA, aan tarieven die gelinkt zijn aan de beursprijs voor elektriciteit. Sinds 1 januari 2005 zijn deze tarieven van toepassing met een marge tot 100% indien de afwijkingen van evenwichtsverantwoordelijke partijen het globale onevenwicht van de Belgische regelzone tegenwerken (wat voor kleine evenwichtsverantwoordelijke partijen relatief meer het geval is). Enkel in gevallen waarbij afwijkingen van evenwichtsverantwoordelijke partijen het onevenwicht van de Belgische regelzone veroorzaken of versterken, dient een ‘tekort’ aan energie van meer dan 20% van de klantenportefeuille van die evenwichtsverantwoordelijke partij vergoed te worden aan een tarief dat gemiddeld 3 maal hoger ligt (tot 150 euro/MWh).

De studie van London Economics “Structure and Functioning of the Electricity Market in Belgium in a European Perspective”, oktober 2004, meldt: “There is high volatility on the system, and there is no apparent economic justification for the scale of escalation in the balancing formulae. Consideration of the economic cost of balancing should be given in the

interim, until a market-based balancing regime can be put in place.” De aanpassingen aan de onevenwichtstarieven van ELIA sinds 1 januari 2005, zoals hierboven beschreven, komen deels tegemoet aan de verzuchtingen vermeld in de studie. Het opstarten van een balancingmarkt en een goede informatie-uitwisseling rond meetgegevens met de distributienetbeheerders blijven nog te realiseren doelstellingen.

Daarnaast dient het onevenwichtstarief van ELIA meer kostenreflectief te zijn. Het onevenwichtstarief moet gebaseerd zijn op de kosten, respectievelijk inkomsten die ELIA ondergaat in het regelen van het evenwicht van de globale Belgische regelzone. De huidige onbalansvergoeding voor afwijkingen boven de 20% van de klantenportefeuille, in de gevallen waarbij deze afwijkingen het onevenwicht van de zone veroorzaken, is echter eerder een boete en is niet rechtvaardigbaar voor de toepassing van windenergie. Windturbine-exploitanten kunnen wel de kosten vergoeden voor het onevenwicht dat zij veroorzaken als het te veel of te weinig waait, maar het heeft geen zin hen daarvoor een boete te laten betalen.

De Vlaamse energie-administratie heeft een onderzoek opgestart naar technieken die de onbalans, veroorzaakt door het fluctuerende windaanbod, kunnen verminderen. Een mogelijkheid om onbalans te verminderen voor de windenergieproductie, is onder andere een betere kortetermijnvoorspelling van het windaanbod.

3.1.4. Gebrek aan langetermijnzekerheid omtrent de beleidsdoelstellingen

De investeerders in groenestroomprojecten verwachten een verzekerde opbrengst van hun groenestroomcertificaten gedurende de ganse economische levensduur van het project. De prijs van de groenestroomcertificaten wordt bepaald door de vraag, welke op haar beurt afhankelijk is van de beleidsdoelstelling. De beleidsdoelstelling is momenteel nog maar vastgelegd tot 2010.

Overeenkomstig het Regeerakkoord 2004-2009 en de beleidsnota Energie 2004 – 2009 zullen in 2006 langetermijndoelstellingen tot 2020 voor de productie van groene stroom en groene warmte worden vastgesteld, zodat de langetermijnstrategie van de Vlaamse overheid verankerd wordt. Voor het bepalen van deze langetermijnpotentiëlen werden onderzoeksopdrachten toegekend aan VITO.

3.2. Belemmeringen voor de uitbouw van windenergie

3.2.1. Een definitiever beoordelingskader nodig voor de inplanting van windturbines

De omzendbrief EME2000.01 “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines”, opgesteld in 2000, werd opgevat als een overgangsregeling. Inmiddels werd een belangrijk aantal windenergieprojecten beoordeeld en gerealiseerd. De ervaring opgedaan bij de beoordeling van deze projecten, onder meer binnen de Interdepartementale Windwerkgroep, en door adviserende en vergunningsverlenende administraties, leert dat sommige bepalingen in de omzendbrief achterhaald zijn. De overgangsbepalingen dienen dan ook omgezet te worden in een definitiever beoordelingskader. Hiervoor zal de omzendbrief worden herschreven en geactualiseerd.

3.2.2. Opname van inplantingsdoelstellingen windenergie in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Ruimtelijke UitvoeringsPlannen

Voor bepaalde functies werden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen reeds doelstellingen opgenomen. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen 2020 dient een hoofdstuk windenergie opgenomen te worden, dat tijdig de nodige ruimte schept voor de windturbines op land die nodig zijn om de Vlaamse groenestroomdoelstelling te realiseren. Om deze doelstelling te kunnen realiseren, dienen tegen 2010 geschikte locaties bepaald te worden voor windenergie op land.

3.2.3. Realistische bebakeningsvoorschriften

De bebakeningsvoorschriften die momenteel opgelegd worden door de luchtvaartautoriteiten veroorzaken dikwijls een weigering van de vergunningsaanvraag omwille van de te grote landschappelijke impact.

Nochtans zijn in een aantal buurlanden (Nederland en Duitsland) andere bebakeningsvoorschriften van kracht die minder aanleiding geven tot hinder voor omwonenden en landschapsverstoring. In deze landen is windenergie reeds veel eerder en sterker doorgedrongen. Zij beschikken dus over een langere ervaring en grondige studies omtrent bebakening. De federale Regering dient daarom bij het vastleggen van bebakeningsvoorschriften een grondig onderzoek te voeren naar de bebakeningsvereisten in de buurlanden en de Belgische vereisten hierop af te stemmen om te komen tot realistische, binnen West-Europa gebruikelijke, eisen.

3.2.4. Creatie van een maatschappelijk draagvlak voor windenergie

Het creëren van een draagvlak voor windenergieprojecten kan slechts door de omwonenden en lokale besturen goed te informeren en bij concrete projecten te betrekken. Uit eerdere projecten blijkt dat de participatie van omwonenden cruciaal is voor de aanvaarding van een project.

Ook de eerder vermelde viWTA-studie “Is er plaats voor hernieuwbare energie in Vlaanderen” pleit zeer sterk voor een participatie van het lokale niveau.

Naast de uitwerking van zeer concrete informatiebrochures, zal ondersteuning verleend worden aan sensibiliseringsprojecten van gemeentebesturen en provinciebesturen om hun inwoners te informeren over concrete groenestroomprojecten. Deze ondersteuning zal worden gericht naar de gemeenten met een aanzienlijk potentieel of concrete projecten.

Een actuele brochure voor gemeenten omtrent windenergie is reeds beschikbaar. Subsidies voor sensibiliseringsprojecten van gemeenten kunnen toegekend worden via het Fonds Hernieuwbare Energiebronnen.

3.3. Belemmeringen voor de uitbouw van biomassa

3.3.1. Hoge kosten van warmtekrachtkoppelingprojecten die op basis van hernieuwbare energiebronnen groene warmte én groene stroom produceren

Warmtekrachtkoppeling wordt vanaf 1 januari 2005 financieel gestimuleerd door middel van warmtekrachtcertificaten. Enkel kwalitatieve WKK-installaties komen in aanmerking voor certificaten. Hiervoor moet de WKK minimaal 5% primaire energie besparen t.o.v. de referentiecentrale en ketel op aardgas. Voor installaties die gebruikmaken van hernieuwbare

energiebronnen is deze voorwaarde om technische redenen moeilijk realiseerbaar. Daarom zullen overeenkomstig de beleidsnota Energie 2004-2009 de referentierendementen voor bio-WKK-installaties aangepast worden tot haalbare referentierendementen, zodat zij ook kunnen genieten van de certificatensteun. Op die manier kan niet alleen het WKK-potentieel voor groenestroomproductie, maar ook het overgrote deel van het potentieel aan groene warmte gerealiseerd worden.

Tevens wordt de invoering van de garanties van oorsprong voor WKK-stroom voorbereid, zoals voorzien in de EU-richtlijn 2004/8/EG inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van de vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt. De richtlijn stelt de invoering van WKK-garanties van oorsprong voorop tegen 21 februari 2006.

Ook wordt overwogen het besluit van 7 september 2001 tot bepaling van de voorwaarden waaraan kwalitatieve warmtekrachtkoppeling moet voldoen en het besluit van 5 maart 2004 houdende de openbare dienstverplichting ter bevordering van de elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties te vervangen. Daarbij kan dan de definitie van kwalitatieve WKK in overeenstemming gebracht worden met de definitie van hoogrenderende WKK in de richtlijn en kunnen de vermeldingen op de WKK-certificaten en de berekening van het aandeel WKK en de primaire energiebesparing worden overgenomen uit de richtlijn, voor wat betreft de doelen opgenomen in de richtlijn (bepaling van het potentieel, rapportering van de WKK-productie, garanderen van de oorsprong uit WKK).

3.3.2. Moeilijk vergunningstraject

Initiatiefnemers krijgen bij de opstart van biomassaprojecten te maken met een complexe wetgeving (ruimtelijke ordening, energiewetgeving, emissiewetgeving, afvalwetgeving en mestwetgeving).

De inplanting van bepaalde categorieën mestbe- en verwerkingsinstallaties in landbouwgebied is mogelijk via de omzendbrief RO/2000/02 met richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor bedrijfsgebonden mestbe- en verwerkingsinstallaties of voor mestbe- en verwerkingsinstallaties van beperkte schaal in agrarisch gebied. Deze omzendbrief legt beoordelingscriteria vast om te bepalen welke installaties thuishoren in landbouwgebied, en welke op lokale of regionale bedrijventerreinen. Nagegaan wordt of voor de betreffende installaties bepaalde aanpassingen dienen te gebeuren.

Verbranding van biomassa gaat gepaard met de emissies van schadelijke stoffen die onder controle moeten gehouden worden via de emissieregelgeving. In dit kader zijn ook de recente Vlarem-wijzigingen van belang betreffende de emissiegrenswaarden (o.m. voor CO, SO₂, NO_x en organische stoffen) voor gasmotoren, dieselmotoren, stookinstallaties en gasturbines. Vooral voor de toepassing van biogassen en stortgas zijn deze emissiegrenswaarden vaak niet haalbaar. Er werd een voorstel uitgewerkt om deze emissiegrenswaarden op een haalbaar niveau te brengen, in overeenstemming met de normen in de ons omringende landen en het protocol van Göteborg.

Bij de wijziging van Vlarem II (13/2/04) voor de omzetting van de Europese Richtlijn 2000/76 inzake afvalverbranding, werd een duidelijker onderscheid gemaakt tussen afval enerzijds en anderzijds biomassa en biomassa-afval. Voor afvalverbranding werden verstrengde emissiegrenswaarden van kracht, voor biomassa en biomassa-afval bleven

grotendeels de bestaande emissiegrenswaarden voor afvalverbranding van toepassing. Voor deze categorie biomassa en biomassa-afval, bestaande uit zuiver plantaardige producten, afval van de landbouw, bosbouw, levensmiddelenindustrie en papierindustrie, en houtafval, gelden echter nog steeds strengere emissienormen, meet- en andere procedures dan voor fossiele brandstoffen. Vermits deze biomassastromen net zoals fossiele brandstoffen ingezet worden als hoogwaardige brandstof voor energieproductie en evenmin gevaarlijke stoffen bevatten, zal een voorontwerp van wijzigingsbesluit worden voorbereid dat voor deze biomassa-(afval)brandstoffen dezelfde emissie- en vergunningsvoorwaarden vastlegt als voor fossiele brandstoffen.

Daardoor wordt ook de onduidelijkheid weggewerkt die is ontstaan omtrent het onderscheid tussen biomassa(-afval) en brandstoffen (vb. voor houtpellets gelden strengere emissienormen, administratieve procedures en meetprocedures, omdat dit beschouwd wordt als biomassa, terwijl palmolie beschouwd wordt als brandstof, terwijl beiden hoogcalorische, zuiver plantaardige, ongevaarlijke brandstoffen zijn). Voor dit onderscheid bestaat momenteel geen duidelijke wettelijke regeling.

De in het Regeerakkoord 2004-2009 voorziene integratie van de milieu- en bouwvergunning zal tevens de vergunningsprocedure voor een biomassa-installatie minder complex maken.

3.3.3. Onvoldoende beschikbaarheid van biomassa

Initiatiefnemers zullen pas overgaan tot het bouwen of aanpassen van installaties als een voldoende aanbod van biomassa verzekerd is. Biomassa moet tegen een concurrerende prijs te verkrijgen zijn voor meerdere jaren. Momenteel is de beschikbaarheid van voldoende biomassa niet verzekerd.

In het Europees project 'BioXchange' wordt een virtueel biomassa-handelsforum ontwikkeld. Het studie bureau 3E is de Belgische partner die dit project mee realiseert met cofinanciering vanuit de begroting Energie. Dit project zal van nabij worden opgevolgd door de energie-administratie.

Hierop aansluitend is het noodzakelijk om over een inventaris te beschikken die aangeeft welke biomassastromen in aanmerking komen voor energetische valorisatie en hoeveel biomassa in Vlaanderen beschikbaar is. Deze biomassastromen (hoofdzakelijk afval) zijn momenteel slechts gedeeltelijk in kaart gebracht. OVAM zal de inventaris van deze potentiële energiebronnen in de loop van 2005 verfijnen en regelmatig actualiseren.

3.3.4. Informatieverspreiding

Voor verbranding, vergassing of vergisting van biomassa is een grote diversiteit aan complexe technologieën beschikbaar. Dit maakt de technologiekeuze voor de investeerder uitermate lastig. Ook het beoordelen van vergunningsaanvragen voor bio-energieprojecten wordt bemoeilijkt door de complexiteit en diversiteit van technieken.

Specifiek aan de toepassing van biomassa is ook de geringe bekendheid bij het grote publiek, wat mede veroorzaakt wordt door het grote aantal verschillende biomassastromen en verschillende toepassingstechnieken. Verschillende biomassastromen en technieken hebben ook vaak een zeer verschillend draagvlak (vb. afvalverbrandingsovens tegenover energieteelten). Om het grote publiek te informeren, zullen in 2005 en 2006 beknopte folders worden opgesteld en verspreid worden via gemeentebesturen, bibliotheken en beurzen.

4. Samenvatting voorgestelde maatregelen

4.1. Federale maatregelen

1. Windturbine-exploitanten dienen wel de onkosten gekoppeld aan onbalans te vergoeden, maar dienen vrijgesteld te worden van het veel hogere boetetarief bij een onbalans groter dan 10%, dat geldt wanneer het onevenwicht binnen de Belgische regelzone versterkt wordt. Op die manier worden de onevenwichtstarieven meer kostenreflectief.
2. Invoering van bebakeningsvoorschriften voor windturbines die afgestemd zijn op de voorschriften in onze buurlanden.

4.2. Gewestelijke maatregelen

1. De minimumwaarde van de groenestroomcertificaten wordt beter afgestemd op de onrendabele top en vastgelegd in het Energiedecreet voor een periode van 10 jaar (20 jaar voor fotovoltaïsche zonne-energie)
2. De minimumwaarde van de groenestroomcertificaten wordt gegarandeerd in een contract met de netbeheerders.
3. Er wordt onderzocht hoe de onbalans van de windenergieproductie kan worden verminderd om aldus de marktwaarde van de fysische groene stroom te verhogen.
4. In 2006 worden de beleidsdoelstellingen inzake de productie van groene stroom en groene warmte tot 2020 vastgelegd.
5. De omzendbrief Inplanting Windturbines wordt geactualiseerd.
6. In 2008 worden in het Ruimtelijk Structuurplan doelstellingen opgenomen inzake zowel de inplanting van het noodzakelijk vermogen aan windturbines als de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de inplanting van windturbines.
7. Ondersteuning verlenen aan sensibiliseringsprojecten om het maatschappelijk draagvlak voor concrete groenestroomprojecten te vergroten.
8. Aanpassing voor bio-warmtekrachtinstallaties van de referentierendementen van toepassing voor het warmtekrachtcertificatensysteem.
9. Aanpassing van de omzendbrief inzake o.m. de inplanting van mestverwerkings- en andere vergistingsinstallaties in landbouwgebied met een duidelijker beoordelingskader.
10. Inventaris opmaken van Vlaamse biomassastromen die in aanmerking komen voor energetische valorisatie, en in kaart brengen van Europese (en internationale) biomassamarkt.
11. Informatieverspreiding omtrent de geldende wetgeving en de beschikbare technieken voor bio-energieprojecten.
12. Gelijke vergunningsvoorwaarden en emissienormen invoeren voor biomassa, biomassa-afval en fossiele brandstoffen.

De uitwerking van de opgesomde beleidsmaatregelen is voorzien tegen het najaar met uitzondering van de punten 4 en 6.

5. Verdere aanpak voor de uitwerking van de Vlaamse projecten

De Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid zal jaarlijks aan de Vlaamse Regering een mededeling voorleggen met:

- een beknopte beschrijving van de geboekte vooruitgang in de realisatie van de maatregelen opgenomen in punt 4 van deze nota;
- de stand van zaken inzake de realisatie van de groenestroomdoelstelling;
- een inventaris van mogelijke bijkomende maatregelen indien de effectieve realisatie van de groenestroomproductie achterblijft op de beleidsdoelstelling.

6. Budgettaire weerslag

Het voorstel van beslissing heeft geen budgettaire weerslag.

Het advies van de Inspectie van Financiën gaat als bijlage 8.

7. Weerslag op lokale besturen

- a) personeel: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet
- b) werkingsuitgaven: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de lopende uitgaven
- c) investeringen en schuld: het voorstel van beslissing heeft geen investeringen of schulden als gevolg
- d) ontvangsten: het voorstel van beslissing resulteert niet in bijkomende ontvangsten
- e) conclusie: het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen.

8. Weerslag op het personeelsbestand van de Vlaamse administratie

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

9. Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering neemt akte van de analyse van de juridische en praktische belemmeringen die zich voordoen bij het in het Vlaamse Gewest opwekken van groene stroom en van de voorstellen om deze belemmeringen ongedaan te maken en beslist:

1° de minister-president te gelasten bij de federale Regering de uitvoering van de maatregelen te bepleiten die tot haar bevoegdheid behoren, zoals samengevat in punt 4.1 van deze nota;

2° de Vlaamse ministers, elk voor zijn of haar bevoegdheden, te gelasten de maatregelen samengevat in punt 4.2 van de nota, verder uit te werken en uit te voeren, en waar nodig, de budgettaire impact en aanpassingen aan de regelgeving opnieuw voor te leggen;

3° de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid, te gelasten jaarlijks te rapporteren over de uitvoering van de maatregelen en de stand van zaken met betrekking tot de effectieve realisatie van de groenestroomdoelstelling.

Kris PEETERS

Vlaams minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

Dirk VAN MECHELEN

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

Bijlage 1: Ontwerpartikel en memorie voor opname in het Energiedecreet m.b.t. minimumwaarden voor groenestroomcertificaten en WKK-certificaten voor nieuwe installaties

Art. xx. §1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voorzover de eigenaar van de productie-installatie daar zelf om verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, draagt de eigenaar van de productie-installatie het overeenstemmende aantal groenestroomcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

Bij toepassing van het eerste lid kan een groenestroomcertificaat maar eenmaal aan een netbeheerder worden overgedragen. Er kan geen steun worden verleend voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die langer dan 48 maanden voor de overdracht van de overeenstemmende groenestroomcertificaten is geproduceerd of waarvoor het betreffende groenestroomcertificaat niet kan worden voorgelegd in het kader van de certificatenverplichting, bedoeld in artikel xx.

§2. Voor installaties in dienst genomen tussen 8 juni 2004 en 31 december 2006 bedraagt de minimumsteun:

1° 95 euro per overgedragen certificaat uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit waterkracht, getijden- en golfslagenergie en aardwarmte;

2° 80 euro per overgedragen certificaat uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit windenergie, biomassa en biogas:.

§3. Voor installaties in dienst genomen vanaf 1 januari 2007 bedraagt de minimumsteun:

1° 95 euro per overgedragen certificaat uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit waterkracht, getijden- en golfslagenergie, aardwarmte, windenergie op land en vaste of vloeibare organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten en die verbrand worden in een elektriciteitsproductie-eenheid waarvoor fossiele brandstoffen tijdens de maand waarvoor het certificaat werd toegekend minder dan 10% van de energie-input leverden;

2° 65 euro per overgedragen certificaat uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten en die vergist worden om als biogas benut te worden voor elektriciteitsproductie en voor elektriciteitsproductie uit vaste of vloeibare organisch-biologische stoffen die geen restafval bevatten en die verbrand worden in een elektriciteitsproductie-eenheid waarvoor fossiele brandstoffen tijdens de maand waarvoor het certificaat werd toegekend 10% of meer van de energie-input leverden;

§4. De verplichting, bedoeld in §1, begint bij de inwerkingstelling van een nieuwe productie-installatie en loopt over een periode van 10 jaar.

Wat windenergie betreft, begint de verplichting, bedoeld in §1, bij de inwerkingstelling van een nieuwe productie-installatie en geldt voor de certificaten toegekend tot de maand waarin de installatie een totale elektriciteitsproductie heeft gerealiseerd van 20.000 uur vermenigvuldigd met het nominaal elektrisch vermogen. Deze verplichting geldt echter nooit langer dan tien jaar.

§5. De minimumsteun bedraagt 450 euro per overgedragen certificaat uitgereikt voor elektriciteitsproductie uit zonne-energie.

Wat zonne-energie betreft begint de verplichting, bedoeld in §1, voor installaties die in dienst genomen zijn na 1 januari 2006 en loopt over een periode van twintig jaar.

De Vlaamse Regering evalueert tweejaarlijks de werking van de minimumsteunregeling betreffende zonne-energie en zal uiterlijk tien jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een voorstel tot bepaling van nieuwe steunbedragen voor nieuwe installaties aan het Vlaams Parlement voorleggen.

Art. xx. §1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voor zover de eigenaar van de productie-installatie daar zelf om verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling, draagt de eigenaar van de productie-installatie het overeenstemmende aantal warmtekrachtcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

Een warmtekrachtcertificaat kan maar eenmaal aan een netbeheerder worden overgedragen. Er kan geen steun worden verleend voor elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling die langer dan 48 maanden voor de overdracht van de overeenstemmende warmtekrachtcertificaten is geproduceerd of waarvoor het betreffende warmtekrachtcertificaat niet kan worden voorgelegd in het kader van de certificatenverplichting, bedoeld in artikel 85.

§2. De minimumsteun bedraagt 27 euro per overgedragen warmtekrachtcertificaat indien dit certificaat voor 100 procent aanvaard wordt om te voldoen aan de certificatenverplichting, bedoeld in artikel 85.

Indien het warmtekrachtcertificaat slechts gedeeltelijk aanvaardbaar is in het kader van de certificatenverplichting, bedoeld in artikel 85, wordt de minimumsteun berekend pro rata het gedeelte van het certificaat dat in rekening gebracht kan worden voor de certificatenverplichting.

§3. De verplichting, bedoeld in §1, begint bij de inwerkingstelling van een nieuwe productie-installatie en loopt over een periode van tien jaar.

Art. xx. §1. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de groenestroomcertificaten en de warmtekrachtcertificaten die hen werden overgedragen op de markt om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in artikel xx en xx, geheel of gedeeltelijk te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van deze certificaten door de netbeheerders.

De lijsten van de overgedragen certificaten en van de certificaten die door de netbeheerders op de markt werden gebracht, worden maandelijks door de netbeheerders aan de VREG medegedeeld.

§2. In het geval dat de steun, bedoeld in artikel xx en xx, door een beslissing van de Vlaamse overheid niet langer wordt toegekend, vergoedt de Vlaamse Regering voor de in artikel xx en xx vermelde installaties de geleden schade.

Memorie:

Om een investeringsbeslissing te kunnen nemen en financiering voor investeringen in hernieuwbare energiebronnen en WKK te kunnen bekomen, is een duidelijk zicht op de inkomsten van het project nodig.

De inkomsten uit certificaten zijn een zeer belangrijk deel van de totale inkomsten, maar liggen op voorhand niet vast aangezien de waarde bepaald wordt door de certificatenmarkt.

Een minimumwaarde voor de certificaten kan investeerders de noodzakelijke zekerheid bieden. Deze minimumwaarde is reeds voorzien voor groenestroomcertificaten in het Elektriciteitsdecreet, maar was weinig gedifferentieerd naar de verschillende hernieuwbare energiebronnen.

Daarom werd door VITO een rekenblad uitgewerkt om de minimumsteun te bepalen die noodzakelijk is om nieuwe investeringen te laten beantwoorden aan gangbare rendabiliteitscriteria. Daarbij werden de investeringskosten, exploitatiekosten, en andere steunmechanismen verrekend. Wat overblijft is dan de zogenaamde onrendabele top. Deze methodologie werd ontwikkeld door het Energieonderzoek Centrum Nederland, en wordt reeds jarenlang toegepast om de Nederlandse Milieukwaliteit ElektriciteitsProductie-tarieven (MEP) te bepalen.

Deze methodologie leidt tot volgende resultaten inzake onrendabele toppen:

- Voor de bijstook van biomassa in kolencentrales: 68 euro/MWh. Dit wordt vooral bepaald door de evoluties van de brandstofprijzen op de internationale biomassamarkt, waar hout(afval)stromen een belangrijke rol (zullen) spelen.
- Voor zuivere biomassa (vast of vloeibaar), benut in een daarvoor gebouwde elektriciteitscentrale: 99 euro/MWh.
- Voor de vergisting van mest samen met landbouwgewassen (en eventueel zuiver organisch-biologische (afval)fracties), en benutting van het biogas in een biogasmotor: 44 euro/MWh.
- Voor windenergie op land: 102 euro/MWh.
- Voor zonne-energie: 450 euro/MWh.

De berekeningen zijn gebaseerd op praktijkgegevens uit binnen- en buitenland, en richten zich op een fictieve, nog te bouwen installatie die voor Vlaanderen het meest representatief is voor de bedoelde categorie.

Het ontwerp van decreetsartikel voorziet een gedifferentieerde minimumsteun voor nieuwe installaties in dienst genomen vanaf 1 januari 2007 (2006 voor zonne-energie). De steun voor windenergieprojecten wordt beperkt tot maximaal 20.000 vollasturen.

Op dezelfde manier voorziet het ontwerp eveneens een minimumsteun voor WKK-certificaten. Deze minimumsteun is gelijk genomen aan de reeds in het Elektriciteitsdecreet voorziene garantie van 60% van de boetewaarde van 45 euro/MWh.

Bijlage 2: Ontwerpartikel en memorie voor opname in het Energiedecreet m.b.t. aanvaardingscriteria van buiten Vlaanderen uitgereikte certificaten voor de quotaverplichting

Art. xx. De Vlaamse Regering kan besluiten om, na advies van de VREG, in het kader van de verplichting van artikel xx, respectievelijk artikel xx, certificaten te aanvaarden die worden toegekend voor elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energie, respectievelijk primaire energiebesparing door kwalitatieve warmtekrachtkoppeling, in installaties gelegen buiten het Vlaams Gewest.

Voor het aanvaarden van de in het eerste lid bedoelde certificaten dienen een aantal randvoorwaarden vervuld te zijn. Deze randvoorwaarden hebben minimaal betrekking op het bestaan van gelijke of gelijkwaardige garanties inzake de aflevering en op de goede werking van de certificatenmarkt.

De Vlaamse Regering stelt desgevallend de procedure en voorwaarden vast voor de aanvaarding van dergelijke certificaten in het kader van de verplichtingen van artikel xx en artikel xx. De Vlaamse Regering kan een voorwaarde tot wederkerigheid instellen.

De Vlaamse Regering sluit hierover een samenwerkingsakkoord af met de federale overheid, de andere gewesten of andere landen.

Memorie:

Voor het voldoen aan de certificatenverplichtingen inzake groenestroomproductie en warmtekrachtbesparing, worden momenteel enkel Vlaamse certificaten aanvaard.

Het ontwerpartikel maakt het mogelijk dat de Vlaamse Regering een uitvoeringsbesluit neemt dat het aanvaarden van certificaten toegekend buiten het Vlaamse Gewest mogelijk maakt. In de eerste plaats kan men daarbij denken aan certificaten toegekend voor off-shore windparken binnen de Belgische zeegebieden. Om dergelijke certificaten te kunnen aanvaarden, is het nodig dat een aantal voorwaarden vervuld zijn. Er moeten voldoende garanties bestaan dat de certificaten gelijkwaardig zijn, op een correcte manier zijn toegekend en na voorlegging van de markt verdwijnen, zodat dubbeltellingen uitgesloten worden. De certificatenmarkt mag niet verstoord worden, zodat de Vlaamse groenestroomproductie zich in een stabiele markt kan ontwikkelen. Er kan ook een wederkerige aanvaarding gevraagd worden van het land van herkomst.

Indien de Vlaamse Regering besluit om certificaten toegekend buiten het Vlaamse Gewest te aanvaarden voor de certificatenverplichting, dienen deze randvoorwaarden en procedures duidelijk in een uitvoeringsbesluit vastgelegd te worden.

Aangezien er hierover ook duidelijke afspraken dienen gemaakt te worden met de regio of het land van herkomst, is ook een samenwerkingsakkoord noodzakelijk, bvb. om af te spreken aan welk land de overeenstemmende groenestroomproductie toekomt.

Volgens de VREG voldoen buitenlandse certificaten of certificaten uit andere gewesten momenteel niet aan de vereiste voorwaarden. Zij worden niet op een gelijkwaardige manier toegekend (bvb. voor CO₂-reductie in plaats van voor groenestroomproductie of warmtekrachtbesparing), of zouden een onevenwicht veroorzaken op de Vlaamse certificatenmarkt.

In eerste instantie zal daarom enkel een uitvoeringsbesluit uitgewerkt worden om off-shore certificaten te kunnen aanvaarden.